

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2004, þriðjudaginn 23. nóvember, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Grétar Grétarsson, Gunnar Viðar, Íris Ösp Ingjaldsdóttir og Ólöf Embla Einarsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 21/2004**:

M

gegn

Fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 3. september 2004, með kvörtun lögmanns sóknaraðila, dagsettri 31. ágúst 2004. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 6. september 2004, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust hinn 27. september 2004 með ódagsettu bréfi hans. Bréfið var sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 27. september 2004, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 19. október, 2. og 23. nóvember 2004.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili er löggiltur A, og starfaði sem slíkur fyrir B,. Það félag er sagt í eigu C,. Með yfirlýsingu, dagsettri 3. september 2003, gekkst sóknaraðili ásamt téðum C, í sjálfskuldarábyrgð vegna greiðslu yfirdráttar á tékkareikningi félagsins hjá varnaraðila að hámarki kr. 2.300.000. Hinn 2. desember 2003 samþykkti sóknaraðili að setja að veði fasteign sína til tryggingar höfuðstóli allra skulda og fjárskuldbindinga félagsins að hámarki kr. 2.100.000. Hinn 2. febrúar 2004 gekkst sóknaraðili öðru sinni í sjálfskuldarábyrgð til tryggingar yfirdráttarskuld á tékkareikningi B, og var hámarksfjárhæð ábyrgðarinnar kr. 1.000.000. Þá er í fjórða lagi tilgreint af hálfu sóknaraðila að hann hafi síðar gengið í sjálfskuldarábyrgð vegna yfirdráttarheimildar fyrir allt að kr. 1.750.000 á téðum reikningi.

Með bréfi lögmanns sóknaraðila til varnaraðila, dagsettu 2. ágúst 2004, var dregið í efa að ábyrgðir sóknaraðila stæðust lög eða ákvæði samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga, dagsetts 1. nóvember 2001. Var óskað eftir afstöðu varnaraðila til málsins. Með bréfi varnaraðila til lögmanns sóknaraðila, ódagsettu, var því lýst yfir að

varnaraðili teldi sig í engu hafa gerst brotlegan við lög og reglur í samskiptum sínum við sóknaraðila.

Mál þetta barst úrskurðarnefnd með kvörtun, dagsettri 31. ágúst 2004.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að eftirgreindar ábyrgðir sínar verði lýstar ógildar:

1. Sjálfskuldarábyrgð vegna yfirdráttarheimildar á reikningi nr. XXX, dagsett 3. september 2003, að hámarksfjárhæð kr. 2.300.000.
2. Tryggingarbréf vegna allra skulda B, með veði í fasteign sóknaraðila að D, dagsett 2. desember 2003, að fjárhæð kr. 2.100.000.
3. Sjálfskuldarábyrgð vegna yfirdráttarheimildar á reikningi nr. XXX, dagsett 3. september 2003, að hámarksfjárhæð kr. 1.000.000.
4. Sjálfskuldarábyrgð vegna yfirdráttarheimildar á reikning nr. XXX, að hámarksfjárhæð kr. 1.750.000, dagsetning ótilgreind.

Sóknaraðili kveðst fyrir beiðni fyrrgreinds C, sem hafi verið eigandi B., gengist í ofangreindar ábyrgðir. Hafi aldrei komið fram hjá varnaraðila í tengslum við ábyrgðirnar að nefndur C, ætti sér vafasama fjárhagslega fortíð. Sóknaraðili kveður hafa slitnað upp úr samstarfi sínu við C, í byrjun sumars 2004. Eigi hvorki C, né B, fyrir skuldum og sé því fyrirsjáanlegt að varnaraðili muni ganga að sóknaraðila á grundvelli ofangreindra ábyrgða.

Sóknaraðili kveðst ekki hafa verið í aðstöðu til að kanna fortíð téðs C, enda hafi hún treyst því að varnaraðili myndi láta hana vita ef eitthvað væri athugavert við fortíð hans. Hafi verið ámælisvert af varnaraðila að gera það ekki, en hann hafi búið yfir upplýsingum þar um, m.a. um að C, hafi verið forsvarsmaður nokkurra fyrirtækja sem tekin hefðu verið til gjaldþrotaskipta.

Sóknaraðili vísar til samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga og telur tilvik og kringumstæður varðandi ábyrgðir sínar falla þar undir.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili gerir þá kröfu að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili vísar til þess að samkomulag um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga eigi ekki við þegar um sé að ræða ábyrgð á skuldum fyrirtækja. Þá bendir varnaraðili á að samkvæmt 58. og 60. gr. laga um fjármálafyrirtæki nr. 161, 2002 hvíli sú skylda á honum að veita ekki upplýsingar um fjárhagsstöðu annarra viðskiptavina sinna. Varnaraðili kveður sóknaraðila og hafa gengið í ábyrgðir fyrir B, en ekki C,. Hafi engin vanskil verið skráð á einkahlutafélagið. Loks vísar varnaraðili til þess að sóknaraðili sé sérfræðingur í A, og ætti að vita sitt hvað um rekstur slíks fyrirtækis.

V.

Niðurstaða.

Sóknaraðili krefst ógildingar á ábyrgðarskuldbindingum sínum í þágu B, samkvæmt þremur nánar tilgreindum ábyrgðaryfirlýsingu og einu tryggingarbréfi. Byggir sóknaraðili kröfur sínar annars vegar á því að varnaraðili hafi átt að upplýsa sig um

fjárhagslega sögu eiganda félagsins og hins vegar á samkomulagi um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga, dagsettu 1. nóvember 2001.

Í málinu liggur ekki annað fyrir en að sóknaraðili hafi af fúsum og frjálsum vilja gengist í þær ábyrgðir sem fyrr greinir. Verður hann sjálfur að bera ábyrgð á þeim gjörðum sínum. Varnaraðila var óskýlt og beinlínis óheimilt án samþykkis hlutaðeigandi að upplýsa sóknaraðila um fjárhagsleg málefni eiganda þess einkahlutafélags sem hann gekkst í ábyrgð fyrir, sbr. 58.gr. laga um fjármálafyrirtæki nr. 161, 2002. Þá getur sóknaraðili ekki reist kröfur sínar um ógildingu ábyrgða sinna á samkomulagi um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga, sem eins og felst í heiti samkomulagsins og nánar er kveðið á um í 2. gr. samkomulagsins, á eingöngu við um ábyrgð á skuldum einstaklinga. Tekur það því ekki til ábyrgða á skuldum einkahlutafélags.

Með vísan til framanritaðs verður að hafna öllum kröfum sóknaraðila á hendur varnaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er hafnað.

Reykjavík, 23. nóvember 2004.

Guðjón Ólafur Jónsson

Grétar Grétarsson

Gunnar Viðar

Íris Ösp Ingjaldsdóttir

Ólöf Embla Einarsdóttir